

§ 20.

Efter Andragende af Ejeren af et Pant kan Justitsministeriet meddele Bevilling til at erhverve Døm til Mortifikation af et Pantebrev, naar:

- 1) der er hengaaet ti eller, saafremt Fordringen, hvorfor Pant er givet, faldt ind under § 2, tyve Aar siden den Dag, da Fordringen ifølge Pantebrevets Indhold var forfalden, eller hvortil Opfyldelse fra Fordringshaverens Side tidligt kunde have været givet, eller, saafremt Fordringen faldt ind under § 2 Nr. 2, da en Ydelse første Gang forfaldt til Betaling;
- 2) det godtgøres, at der forgæves er paa behørig Maade søgt Oplysning, om og hvor der findes nogen, hvem Ret ifølge Pantebrevet tilkommer; og
- 3) det efter de tilvejebragte Oplysninger er antageligt, at ingen Omstændighed er forefalden, ifølge hvilken Fordringen overensstemmende med Bestemmelserne i denne Lov endnu enten er i Kraft eller, i Tilfælde, hvor personligt Ansvar for Gælden ikke paahvilede Pantets Ejer, vilde have været i Kraft overfor sidstnævnte, om saadant Ansvar havde paahvilet ham.

Ved Bestemmelsen i denne Paragraf sker ingen Indskrænkning i den Beføjelse, som ifølge de gældende Regler er tillagt vedkommende Myndigheder til at meddele Ejeren af et Pant Bevilling til at erhverve Mortifikationsdøm paa Pantebrev i Tilfælde, hvor Panteretten angives at være ophørt.

§ 21.

D. L. 5—14—4 og Bestemmelsen i sidste Punktum af § 1 i Lov om Forældelse af Statsforordninger af 28de Januar 1871 ophæves. Andre Lovbestemmelser, hvori Frist er foreskrevet til Paatale, Fremsettelse eller Anmeldelse af nogen Fordring, blive i Kraft.

§ 22.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1897.

Dens Bestemmelser finde Anvendelse ogsaa paa tidligere stiftede Fordringer, som ikke inden nævnte Dag ere bortfaldne i Medfør af de hidtil gældende Regler; dog skal Forældelse i Medfør af nærværende Lov i intet Tilfælde indtræde før Udgangen af Aaret 1899, medmindre Fordringen ogsaa efter de hidtil gældende Regler vilde være bortfalden ved et tidligere Tidspunkt.